

Lidia Senra, Secretaria Xeral do SLG e membro da Comisión de Xénero da Vía Campesina por Europa “A agricultura e a alimentación non poden estar sometidas aos intereses da OMC”

Dada a transcendencia que van ter os encontros da OMC en Xenebra e Hong Kong neste ano 2005, Fouce entrevistou á Secretaria Xeral do SLG para que explicase o porque da implicación do Sindicato Labrego na loita contra este organismo internacional, e que é o que se xogan os labregos e labregas de Galiza nunhas decisións que se van tomar tan lonxe e no medio dun intencionado secretismo. Non embargante, a OMC si repercute en aspectos fundamentais para o noso medio rural como a caída dos prezos agrarios ou a imposición dos transxénicos na UE.

■ Por que unha campaña contra a OMC en Galiza?

Os acordos que toman os gobernos na Organización Mundial do Comercio (OMC) están condicionando as políticas agrarias de todo o mundo, como aconteceu, recentemente, coa reforma da Política Agraria Común (PAC).

Cómpre lembrar a responsabilidade que teñen os gobernos do Estado e de Galiza no avance das políticas que se deciden no seo da OMC. A campaña que vai facer o SLG vai ser fundamental para facer presión sobre os nosos gobernos para que a agricultura e a alimentación non sexan temas que se traten na OMC, pois entendemos que, tanto a agricultura como a alimentación, son bens públicos que se deben protexer e, polo tanto, non poden estar sometidos aos

Para Senra, contra a OMC hai que pór en marcha políticas baseadas na soberanía alimentaria

intereses dunha organización que o único que fai é tomar decisións para aumentar as ganancias dos grandes negocios da industria agraria, química e farmacéutica, e da distribución; sen ter en conta para nada

nin os intereses da xente en canto ás necesidades alimentarias, nin os intereses das labregas e dos labregos.

■ Como afecta este organismo internacional na agricultura do noso país? Como á vida diaria dun labrego ou

dunha labrega?

A primeira repercusión básica é a caída dos prezos dos nosos produtos. Aquí vimos observando como os nosos produtos están nunha situación de baixada constante, coa conseguinte caída

na renda das explotacións.

Pero tamén os acordos que se toman teñen repercusión noutras políticas que se nos aplican, como a autorización dos organismos manipulados xeneticamente (OXMs). A pesares de que o 70% da poboación europea non os quere consumir, estanse facendo leis que nos obrigan a utilizar os OXMs e a comelos. En Galiza, neste intre é practicamente imposible atopar millo ou soia tradicionais para pensos, e só temos acceso aos manipulados.

Un terceiro exemplo que tamén nos afecta de maneira importante é a privatización dos servizos que se pretende establecer nas negociacións da OMC. Estamos a falar de servizos fundamentais para a xente como poden ser o ensino ou a sanidade, que deberían seguir sendo públicos e gratuítos.

“Dende Galiza, pódense e débense combater as políticas agrarias neoliberais da OMC”

■ É posíbel ofrecer resistencia dende a Galiza nunha loita, como esta contra a OMC, que é global?

Evidentemente, si. A pesares de que os gobernos queren afastarse da toma destas decisións escudándose en que están por riba dos estados, quen toman as decisións son os gobernos de cada país. Mesmo a Xunta, non tendo participación directa, pode adoptar unha posición activa e decidida para combater todo este tipo de políticas neoliberais que só benefician ás grandes transnacionais. Dende Galiza pódense e débense combater estas políticas.

■ En que vai consistir a campaña do SLG?

De aquí a decembro van a haber mobilizacións importantes que se van a levar a cabo por parte da Coordinadora Labrega Europea (CPE) e da Vía Campesina -organizacións das que forma parte o SLG-, ante as reunións da OMC.

Diante disto, o SLG está a preparar unha campaña a dous niveis: un de debate e análise cos labregos e labregas, para dilucidar como repercutirán nas nosas producións e no noso traballo as decisións que se tomen na OMC; e cales son as responsabilidades dos gobernos á hora de optar por outras políticas alternativas.

En segundo lugar, tamén imos traballar coa cidadanía, pois as políticas agrarias repercuten directamente no tipo de alimentación que chega ás nosas mesas, e na destrución de postos de traballo no medio rural de xeito directo, e de xeito indirecto en todo o país.

“Somos optimistas e cremos que a política agraria actual pode trocar”

■ Ten esperanzas en que a OMC volva fracasar nas súas intencións outra vez?

A OMC leva fracasando de xeito estrepitoso en todos os cumios que organizou nos últimos anos. A este fracaso contribuíu dunha moito o debate sobre agricultura e alimentación impulsado polas organizacións que formamos a Vía Campesina. A OMC volverá fracasar e, antes ou despois, a agricultura estará fóra da OMC.

■ Hai alternativa a ese mercado global que nos queren impoñer? Cal é esa alternativa? Como afectaría a Galiza?

Desde o SLG en Galiza, a CPE en Europa, e a Vía Campesina a escala mundial, defendemos como alternativa a esas políticas -impostas polo neoliberalismo a través da OMC- a soberanía alimentaria. A soberanía alimentaria é o dereito dos pobos a decidir as políticas agrarias e alimentarias que lle conveñan, o dereito dos labregos e labregas a producir alimentos para o seu pobo.

Neste senso, pensamos que é fundamental un plan agrario galego que desenvolva todos os sectores produtivos para producir en Galiza os alimentos que consumimos os galegos e galegas.

Isto implica que eses alimentos sexan producidos en explotacións galegas, cunha agricultura labrega e sostíbel que xere alimentos sen residuos perigosos para a saúde, e con prácticas agrarias que non contaminen o medio ambiente. Sen esquecer uns prezos que cubran os custes e o traballo de produción.

Este modelo tamén contempla circuitos curtos de comercialización, políticas de apoio á venda directa, e a recuperación do espazo perdido nos mercados locais.

Pódese traballar nesta liña, e así llo comunicaremos ao novo Goberno elixido nas urnas o 19 de xuño; só cómpre vontade política para poñelas en marcha. Creemos que a política agraria actual se pode virar, e somos optimistas.